

Låt inte jakten på rovdjuren urarta till djurplågeri!

Under licensjakter tillåts flera lösspringande hundar förfölja björn och varg och för vargen bergränsas inte antalet hundar. Även vid träning av jakthundar får de släppas lösa på vargspår – med hög risk för störning och konfrontation.

De flesta jägare är nog ense om att jakt ska bedrivas på sådant sätt att det jagade djuret orsakas så lite lidande som möjligt. Det är också Svenska Rovdjursföreningen åsikt.

Men tyvärr förekommer det avarter som av djurskyddsskäl inte borde få förekomma. Det behövs tydligare regler, som sätter tydligare gränser, så att inte sådana avarter blir vanligare. Både djurskyddsorganisationer, naturvårdsorganisationer och seriösa jägare bör trycka på för att få myndigheterna att skärpa och förtydliga reglerna.

Att låta en grupp lösspringande hundar förfölja och hetsa ett vilt djur är en grym jaktform, som lyckligtvis tidigare inte haft någon plats i den svenska jakttraditionen. I Storbritannien, där en sådan tradition funnits, förbjöds denna jaktform av djurskyddsskäl i Skottland 2002 och i England och Wales 2005. Ingen kan väl önska att den svenska jakten på rovdjur ska utvecklas i riktning mot det som briterna förbjudit?

Men den som går in på Youtube och söker på "björnjakt" kan hitta filmbevis på en del riktigt otrevliga händelser. Förhoppningsvis är sådana hetsjakter ovanliga, men det är illa nog att de förekommer och att en del uppfattar dem som tillåtna.

När det gäller björnjakten har myndigheterna börjat inse att tydligare regler behövs. Därför har Naturvårdsverket i sina föreskrifter om licensjakt efter björn bestämt att högst två hundar som förföljer samma björn får användas samtidigt.

Samma insikt verkar dock inte finnas när det gäller vargjakten. Tvärtom rekommenderar länsstyrelserna i Värmland, Örebro och Gävleborg, i årets licensjaksbeslut, att två eller tre hundar används tillsammans, och de sätter inget tak för hur många hundar som får släppas på samma varg.

Enligt jaktlagen § 27 ska jakt bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Och i jaktförordningen § 18 står att jakt med hund ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödiga påfrestningar. Därför har Svenska Rovdjursföreningen föreslagit att om vargjakten tillåts – trots att den av andra skäl är otillåtna – så borde regeln vara att hund som används för att spåra varg ska vara kopplad. Alternativt att man under vissa villkor kan tillåta att en ensam lösspringande jakthund förföljer vargen. Med sådana regler skulle man kunna se till att inte jakten urartar till djurplågeri. Men Förvaltningsrätten i Luleå brydde sig tyvärr inte om detta.

ETT NÄRLIGGANDE PROBLEM är träning av jakthundar utanför jakttiden. Att i träningssyfte släppa jakthundar lösa på ett spår, så att man inte har möjlighet att avbryta jakten genom att kalla in dem, kan knappast vara lagligt. Jaktlagen § 5 säger nämligen att vilt inte får störas annat än i samband med jakt. Tyvärr verkar dock Naturvårdsverket, som är ansvarig jaktmyndighet, ha motsatt uppfattning.

Om hundarna är lösa kan inte jägaren hindra att de kommer så nära vargen att denna utsätts för onödiga påfrestning i form av stress. Och om vargen stannar och konfronterar hundarna kan det bli ett slagsmål på liv och död mellan jakthundar och varg. I så fall har jaktträningen övergått till en illegal jakt.

Men på Naturvårdsverkets webbplats skriver verket att de tolkar lagstiftningen som att det skulle vara tillåtet att bedriva hundträning med hund som förföljer varg, och att detta får ske redan från 1 november. Den 1 november är årets vargvalpar bara omkring ett halvår gamla. Hur kan man försvara att släppa lösa jakthundar på halvårsgamla vargvalpar?

Inför Nationella Rovdjursrådets senaste möte framförde vi från Svenska Rovdjursföreningen en önskan till Naturvårdsverket om att de skulle förtydliga på sin webbplats att jaktundsträning efter varg bara är tillåten om hunden är kopplad. Den ansvariga tjänstemannen på verket avfärdade dock detta med att träningen ska gå till på samma sätt som den senare jakten ska gå till. På frågan om hur jägaren då ska kunna avbryta träningen, om jakthunden kommer för nära vargen, blev svaret bara att det är jägarens ansvar.

Det är häpnadsväckande att Naturvårdsverket på det viset nonchalerar vad som händer ute i skogen. Och att de inte ens vill skärpa upp en tolkning de gjort på sin webbplats, en tolkning som nu riskerar att främja både djurplågeri och illegal jakt.

TORBJÖRN NILSSON
ORDFÖRANDE

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration
325 kr, familjemedlem 40 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7.
För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring
medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare
Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionskommitté
Anders Bjärvall
Björn Ljunggren
Carl-Gustaf Rosén
Hans Ring
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin

Medverkan
med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle.
Välkommen med text- och bildbidrag!
Ett urval av materialet i tidningen läggs även ut på vår hemsida, efter föreningens överenskommelse med författare och fotografer.

Manusstopp
Våra Rovdjur nr 1/2017:
16 januari 2018

Upplaga
5 500 ex

Omslagsfoto:
Miguel Anton
Iberiskt lodjur i Andújars bergstrakter i Spanien